

ÉRINTŐ

*„Dolgoznunk kell, ha élni akarunk,
és akarunk élni, tehát dolgozni fogunk.”*

2015. MÁRCIUS
XXIV. SZÁM

„Fontos lépés az autonómia megvalósulásához”!?

A fenti címmel számol be 2015. március 25-én az Erdon.ro hírportál arról a protokollumról, amelyet két magyar protestáns egyház (református, unitárius) vezetői írtak alá a tanügyminiszterrel a „felekezeti és felekezeti jellegű” iskolákra vonatkozóan. A hír szerint az egyeztetést az RMDSZ kezdeményezte.

Az eseményről Csűry István református püspök és Szűcs Éva tanügyi tanácsos számolt be. A beszámoló szerint hosszú egyeztetés után március 18-án a református egyháznak is sikerült aláírnia egy olyan egyezményt a román állammal, amilyenek az ortodoxok már rendelkeznek. Püspök Úr kifejtette, hogy „nagyon örvend annak, hogy végre eljutottak egy olyan stádiumba, amikor maga a román hatalom, illetve ezen belül az oktatásügyi minisztérium is rájött arra, hogy ezt a dolgot rendezni kell, hiszen ha arról beszélünk, hogy jövő, vagy gyermekeinknek a boldogulása, akkor minden további nélkül ez egy hatalmas előrelépésnek számít. Másfelől pedig meglátása szerint azért is nagyon fontos ez a protokollum, mert az iskolák autonómiájának, illetve

fejlődésének egyik fokozatát is jelenti. Megjegyezte: akkor, mikor arról beszélünk, hogy elismeri-e a felekezeti oktatásnak ilyen formában való létezését a román hivatalos tanügy, ez egy lépés arra nézve, hogy az iskoláknak igenis meglesz a megfelelő tekintélye.” Egyebek mellett hangot adott annak a gondolatnak is, hogy:

„amikor 2015-ben erdélyi autonómiáról beszélünk, akkor nagyon fontos azonban látni azt is, hogy akkor fogunk az autonómia felé egészséges és erőteljes lépéseket tenni, ha megvannak a megfelelő intézményi autonómiák.”

Szűcs Éva tanácsos-asszony a protokollum részleteit, illetve annak jelentőségét fejtette ki: (...) „Szakemberként

azért tartom fontosnak ennek a protokollumnak a megszületését, mert a kilencvenes évek óta valós tevékenységet fejtünk ki a tanügyi területen. Rengetegen hagyták el végzősként a református iskolák padjait, és jó az, ha az egyház és a tanügy olyan partneri viszonyban végzi a nevelést, mely szabályozva van. Semmi újat nem hoz igazából tehát ez a protokollum azon túl, amit

Bernáth József Iskola—Érmihályfalva

Folytatás a 5. oldalon

*ÁLDOTT HÚSVÉTI ÜNNEPEKET KÍVÁN AZ ERDÉLYI MAGYAR NÉPPÁRT ÉRMIHÁLYFALVI
SZERVEZETE ÉS AZ ÉRMELLÉKI EMNT!*

Önkormányzati híreink

Czeplédi Júlia

...Mivel az első levelemre nem kaptam mindenre választ a prefekustól, ezért írtam egy másikat, ami 2015 március 12-én volt iktatva, amelyben a következőket kérdeztem:

Miért fizet az érmihályfalvi lakosság ugyanannyi szemét díjat a Bio Florisal cégnek a vegyes szemét elhordásáért, ha kevesebb lett a vegyes hulladék a szelektív szemét elszállítása miatt?

A szelektív szemét gyűjtésre a projektet nem egyedül nyerte el Érmihályfalva önkormányzata, hanem a környező községekkel együtt. Ezek az önkormányzatok a projektből kiléptek, de a pályázat során elnyert kukákat ők is elvitték. A kérdésem az volt, hogy a szelektív hulladékot gyűjtő cég, vagyis az ASA Servicii Ecologii azokon a településeken miért nem gyűjti kötelező módon a szelektív hulladékot? Miért csak az érmihályfalvi lakosra kell határozatot hozni, hogy fizessen speciális adót, ha nincs két szerződése egy szelektív hulladék gyűjtésre és egy vegyes hulladék gyűjtésre?

Ha időközben változások történtek, akkor mint néppárti tanácsosok miért nem voltunk értesítve?

A környező települések rendelkeznek szelektív szerződéssel? Mellékeltem a Prefektusnak írott levél mellé az AVE szerződést, amiből kiderül, hogy csak háztartási hulladékot szállít és nem szelektívet a környező településekről. Akkor a

szelektív gyűjtésre adott kukák mire vannak használva? Azokat nem kellene vissza hozni Érmihályfalvára (mert leltár szempontjából ide tartoznak) és akik speciális adót fizetnek a szelektív szeméthordásért azoknak tudna a tanács biztosítani kukát és nem nylon zsákot.

Ezekre a kérdésekre nem kaptam választ a Prefektustól. Ő csak annyit írt, hogy a helyi tanács dönt mindenről igaz, hogy a törvény alapján egy tanácsos bármit kér legtöbb 10 napon belül bármilyen információt meg kell kapjon.

Sajnos úgy tűnik ez az érmihályfalvi tanácsra nem vonatkozik:

2015. március 03-án nyújtottam be egy kérvényt melyben kértem egy kimutatást a 2014-es évben támogatott egyesületek és bizonyos alakulatok pénzügyi valamint tevékenységi elszámolásáról, mikor és milyen összeget kaptak.

Választ mai napig nem kaptam, a tavalyi költségvetésbe 300.000 lej (3milliárd) volt elkölönítve erre a célra. Igaz a szociális jegyre sem jutott 50.700 lej (507 millió) a kisnyugdíjasok részére.

Jól érvel a 13 RMDSZ-es tanácsos, amikor azt mondja, hogy a többség dönt, más véleménye nem számít.

Konzuli nap

A kolozsvári főkonzulátus munkatársai kihelyezett fogadónapot tartottak március 24-én az EMNT érmelléki irodájában

Az EMNT érmelléki irodája négy településen szervezett konzuli napot: Ottományban, Szalacson, Érkörtvélyesen és Érmihályfalván. Ezekben összesen 43 család (mintegy 100 személy) adta le a magyar állampolgárságot kérvényező dossziéját. A konzulok több útlevélkérelmet átvettek, ugyanakkor pár elkészült útlevelet is kézbesítettek. Mintegy 50 anyakönyvezéssel kapcsolatos ügyintézésre is sor került.

Kihelyezett konzuli nap — Ottomány

Nemzeti Ünnap Érmihályfalván

Nyíri László

Napos, de kissé szeles idő várta az érmihályfalviakat nemzeti ünnepünkön, március 15-én. Az ünnepség 16:30-tól kezdődött a református egyházközség szervezésében, a Bernáth József iskola előtt, ahol megkoszorúzták a Bernáth József emléktáblát. Ünnepi beszédet mondott Balázsné Kiss Csilla, helyi lelkipásztor és Kovács Zoltán, egyházközségi főgondnok, melyben bemutatták Bernáth József életét, hangsúlyozva, hogy mi mindent köszönhet neki a magyarság.

Bernáthfalvi Bernáth József a szabadságharc egyik jelentős mihályfalvi alakja volt. Élete összefonódott Bihar vármegye politikai életével és a szabadságharccal. 1848. március 22.-től Bihar megye állandó közcsendbizottmányának lesz a tagja, majd az országgyűlésben a székelyhídi választókerület közfelkiáltással választja meg a bihari ellenzék népképviselőnek. 1848. május 27.-én Nagyvárads első díszpolgárává választották. Ő volt az 1848. november 7.-én elrendelt népfelkelés kinevezett kormánybiztosa. A szabadságharc leverése után előbb Pesten, majd Josefstadtban volt fogoly. Kötél általi halálra és jószágvesztésre ítélték. Ezt a halálbüntetést később életfogytiglani fogházra változtatták, amibe azonban felesége, Mindszenti Kurányi Amália és fia, Kálmán nem tudtak belenyugodni, s addig nem pihentek, míg 1852-ben kegyelmet nem nyertek részére. Két és fél évig volt bezárva. Fogságból való szabadulása után egészsége megromlott, vagyonát elkobozták. 1860. március

14.-én szélütés érte és meghalt.

Az ünnepi beszédek után a Bernáth József iskola diákjai forradalmi dalokat és katonadalokat énekeltek. Ezt követően került sor a koszorúzásra, ahol többek között Ta-

kács Péter és Czeglédi Júlia a Kolozsvári Konzulátus nevében, Pap Sándor és Tóth Csaba az Erdélyi Magyar Néppárt érmihályfalvi szervezetének nevében helyezte el az emlékezés virágait. Az ünnepség végén a jelenlévők elénekelték a Himnuszt.

17 órától ökumenikus istentisztelettel várták a megemlékezőket a református templomban. Jelen volt az EMNT meghívásában Takács Péter, kolozsvári konzul, aki tolmácsolta Orbán Viktor, magyar miniszterelnöknek a világ minden magyarjához intézett ünnepi üzenetét, hangsúlyozván, hogy a magyarság 2015-ben sem kívánhat mást, mint békét, szabadságot és egyetértést. Ezt követően kisiskolások szerepeltek, majd a Musica Sacra kamarakórus járult hozzá az ünnepi hangulathoz.

Az ünnepségsorozat a főtéren folytatódott, ahol az ünnepi beszéd után megkoszorúzták a Petőfi-emléktáblát, majd zárásként elénekelték a Himnuszt.

Útfelújítás a 48-as úton

Már dolgoznak a 48-as (Debrecen-Nyírábrány) főúton, a Hajdú-Biharban elkezdődött útfelújítási munkálatok részeként. A munkálatok megkezdéséről és a további közlekedés-fejlesztési tervekről Tasó László közlekedéspolitikáért felelős államtitkár november és március között több ízben is tájékoztatta a sajtó képviselőit.

A 48-as főút nemcsak Hajdú-Bihar keleti részét köti össze a megyeszékhellyel és a 4-es főúton keresztül az ország fővárosával, de a Nyírábrányi-határátkelőn keresztül a 19C jelzésű román főútban folytatódva tulajdonképpen Érmihályfalvának, az Érmelléknek, sőt a Partium középső részének is ez a nyugat felé vezető közúti ütőere.

Tasó László elmondta, hogy a magyar kormány, közel 70 milliárd forintot költ útfelújításra, ebből mintegy 50 milliárd jut majd a főutakra. A 48-as főút leromlott állapota már nagyon indokoltá tette a fejlesztést, az Érmihályfalváról Debrecen irányába közlekedők pár éve tapasztalhatják azt a mindenesetre szokatlan állapotot, hogy amíg a főút romániai szakasza kifogástalan állapotú, addig az utóbbi években „odaát” lassítja a közlekedést az út rossz állaga.

2013 és 2014 során Kocsis Róbert akkori alelnök meghívásá-

ra három alkalommal hívták egyeztetésre a Hajdú-Bihari megyeházára dr. Szilágyi Ferencet, a Partiumi Keresztény Egyetem határmenti fejlesztésekkel foglalkozó kutatóját. A téma mindannyiszor a közútfejlesztés volt. Egyebek mellett a 48-as út rehabilitációja is a részét képezte ezeknek a megbeszéléseknek, akárcsak a Debrecen északról megkerülő körgyűrű megépítése, mely közvetlenül kapcsolná a keleti főutat az M35-ös autópályára. Többször is elhangzott, hogy időszerű lenne a 48-as út korábbi „nem-fejlesztendő” státuszának átírása, és a fejlesztéseket követően az út megnyitása a teherforgalom számára, amely Érmihályfalvát a Budapestről Románia felé irányuló forgalom egyik jelentős csomópontjává tenné, illetve megerősítené Debrecen és az Érmellék kapcsolatát. Ehhez azonban elengedhetetlen lenne az Érmihályfalvi-kerülőút projektjének újra napirendre tűzése, amelyre korábban volt javaslat a román kormány részéről (a nagykarolyi és székelyhídi kerülőutakkal együtt), de azóta ez lekerült a napirendről; illetve szükséges lenne a kerülőút nyomvonalának meghosszabbítása nyugati irányban az érsemjéni letérőig, ahogyan arra Szilágyi Ferenc tanácsos a jelenlegi és az előző ciklusban is javaslatot tett.

A területfejlesztési koncepcióról egyeztettek a megyeházán

A videó indítása

A területfejlesztési koncepcióról egyeztettek a megyeházán

2013. augusztus 30.

Több tízmilliárd forint a tét, már javában tart a következő uniós tervezési időszakra szóló területfejlesztési koncepció kialakítása a megyében. Debrecen önálló fejezettel jelenik majd meg a fejlesztések között. A megyeházán pénteken szakmai egyeztető fórumot tartottak a témáról.

Címkék: [fejlesztés](#), [Hajdú-Bihar](#), [Hajdú-Bihar Megye](#), [Területfejlesztés](#)

[Send](#) [Tweet](#) [Beillesztendő kód](#)

www.dehir.hu

„Fontos lépés az autonómia megvalósulásához”!?

Folytatás az 1. oldalról

a törvényi keretek biztosítanak számunkra, viszont ebben az együttműködési nyilatkozatban ezeket megerősítjük, és kihangsúlyozzuk a legfontosabb részeket”.

A protokollum aláírása és az RMDSZ részvétele is pozitív fejleménynek tekinthető annak a vitának a fényében, amely Érmihályfalván már évek óta folyik az RMDSZ és a református egyház között. Korábban a helyi református egyház kezdeményezte annak a napközinek (Aranykapu Ref. Napközi) és a step-by-step módszerrel működő elemi iskolának (Bernáth József Iskola) a beindítását, melyek más településekhez hasonlóan az állami oktatási intézmény jogi

keretei között, de egyházi épületben és annak megfelelő szellemiségben fogadja az oda iratkozó kisgyerekeket. A helyi RMDSZ lapja szerint a „református iskola megnevezést csak azok használják, akiknek ez hízegően hat”, illetve a „Miért bérelnénk, ha nekünk is van?” című cikkben arról ír Polgármester úr, hogy a református és római-katolikus egyháztól bérelt ingatlanokat elhagyva kívánatos lenne az oktatást a „miénkbe”, vagyis az állami tulajdonú épületekbe költöztetni. Reményeink szerint a dolgok ilyen irányú fejlődése után, a költözés lekerül a napirendről.

Dr. Szilágyi Ferenc

Nyereg alatt a székelység

A szélsőséges román nacionalizmus célja kormányprogram-má emelni a nyakas székelység megpuhítását, akik a magyarsághoz való csatlakozásuktól kezdve – azonos nyelvük ellenére – közel ezer évig saját hagyományaik és törvényeik szerint területi önkormányzat, területi autonómia keretében szervezték meg sajátos, a magyartól különböző társadalmukat. Ennek fejében hűségesen védték Magyarország (Erdély) keleti határait, és gyakran harcoltak Moldva és Havaselve védelmében is. Most Romániában szeretnének területi autonómiában élni, Románia megbízható állampolgárai lenni! Az állandóan váltakozó román kormányok csupán egyben értenek egyet: ellenségként kell tekinteniük az ország s egyben Európa egyik legnagyobb kisebbségére. Ha már javaikat eltulajdonították, egyéni állampolgári jogokat ugyan kénytelenek biztosítani, de területi autonómiát már nem, mert az alkotmányban kinyilvánított egységes román nemzetállam nem tűrheti egy külön igazgatású, más nyelvű kultúra létét. A szélsőséges, nacionalista politikai elit nem tudja elfogadni, hogy belátható időn belül ne válják valóság-gá Székelyföld elrománosítása! A napokban nyilvánosságra került, hogy az etnikai autonómia követelésére a belügyi tárca és a hírszerzési szolgálat úgy tekint, mint aminek a megakadályozása a legfőbb cél. Ezt már korábban is felvállalták. A Román Hírszerző Szolgálat korábbi igazgatója, George Maior 2014-ben kijelentette: „azon vagyunk, hogy ne lehessen kioroszakolni a területi autonómiát”. Elgondolkodtató, hogy N. Ceaușescu 1977-es Tiszta Románia programja is előírta, hogy két évtized alatt fel kell számolni az erdélyi

magyarságot, és annak sikerre vivését az akkori elnyomó apparátusra, a Securitatéra bízta. Most az autonómia megakadályozása nemcsak a belügy, de a hírszerző szolgálat feladata is! Nekik kell tehát a székelység-magyarságra tenniük a nyeret, hogy addig is, míg eltűnik, puhuljon.

Erdély magyartalanításában elért páratlan méretű sikerei után érthető az uralkodó elit háborgása a székelység csöknyös magatartása miatt. Ön-kéntelenül megfogalmazódik az a gondolat, hogy a románok boldogabbá válnak-e majd az egynyelvű, egy nép lakta ország kies, de román térségében? Vajon boldogabbak-e, hogy nincs számottevő szorgalmas szász, sváb és zsidó lakosság? Magasabb lett-e az életszínvonal azáltal, hogy a nagy magyar és szász városokat elrománosították? Örömmük lesz-e abban, ha feledtetik Székelyföldet?

Nem érdekel senkit, hogy az őshonos székelység mit akar. Saját szülőföldjén akar-e jövőt? Minket 1920-ban sem kérdezett senki, hogy az önrendelkezési jog alapján akarunk-e Románia állampolgárai lenni? Akarunk-e saját külön státusú régióban élni Romániában? Mert mindig is féltek az egyértelmű választól. Akkor oda lenne az ellenségkép, mely nagy szolgálatokat tett minden eddigi politikai küzdelmükben. Így közösségi jogaink megkérdésünk nélküli felszámolásának fű alatti, sunyi, de következetes szándéka mostantól az elnyomó apparátus nyílt, kendőzetlen feladatává lépett elő.

Kádár Gyula

[Forrás: <http://kurultaj.hu>]

A bűnös golyóstoll, avagy a politikusi elme otromba bája

Igen, valóban, ez az Erdélyi Magyar Néppárt reklámgolyóstolla, ami tényleg olyan jelentéktelen kis valami, mint az a párt, amelyiket reklámozza, de ez csak a látszat, mert e tollacska egy olyan, de olyanra volt képes, hogy na!: szemet szűrt Szabó Ödönnek a Bihar megyei RMDSZ ügyvezető elnökének, amikor ezzel a golyóstollal mentem el egy általa elnökölt eseményre. Nagy könnyelműség volt ez a részemről, mert ő néhány nappal később kérdőre vont az írószer miatt, és inszINUÁCIÓRA is ragadtatta magát, aminek a lényege ez: mivel EMNP-s golyóstoll volt nálam, EMNP-s vagyok.

Már az megér egy kis glosszázást, hogy Szabó Ödön miként jutott el botcsinálta Sherlock Holmesként ehhez a határozott következtetéshez egy ilyen, enyhén szólva elhanyagolható körülményből kiindulva, de még inkább írásra ingerel Szabó Ödön hangjának felelősségre vonó és már-már fenyegető éle. Először az jutott eszembe, hogy ha egy parlamenti képviselő egy golyóstoll alapján vési kőbe feltételezéseit, az a politikus milyen jelek, információk alapján mérlegeli az ukrán helyzetet, az adóügyi politikát, vagy mondjuk a felsőoktatás problémáját?! Na, jó, ebbe inkább ne gondoljuk bele, mert az egy cseppet sem vicces.

Az mondjuk elég vicces volt a részemről, hogy még én kezdem magyarázkodni neki kérdőre vonós telefonbeszélgetésünk során, mondván, hogy voltam én már RMDSZ-es golyóstollal EMNP sajtótájékoztatón („Én azt sose láttam” – Szabó Ödön idézet), és hogy beszélgetésünk idején is éppen egy primóriás pix volt nálam. „Az más” – mondta ő – „az egy intézmény”. Ezt vessük jól észbe: Szabó Ödön megmondja, hogy melyik a jó golyóstoll, és melyik a rossz golyóstoll; ő tisztázza, melyik a helyes írószer, és melyik a nem helyes írószer. Ugye magunk előtt látjuk a homlokát gondterhelten ráncoló, a felelősség súlyos terhét a vállán hordó államférfit, aki az erdélyi magyarság legalapvetőbb érdekeit szem előtt tartva mérlegeli a helyes és helytelen golyóstollak igen kényes kérdését, és amint megszülettek benne a golyóstoll

etiketthez vonatkozó irányadó tézisek, ezeket igen nyomatékosan hozta az etikettől elhajló újságíró tudomására. És tette ezt olyan erélyességgel, mintha elvárná, hogy a vétkes újságíró önkritikát gyakoroljon, vagy valljon nyíltan színt. Mondjuk, ez nem biztos, hogy vicces.

Ne felejtjük el, hogy Szabó Ödön már ahhoz a politikus generációhoz tartozik, amelyik a választókkal való kapcsolattartást kampányok idején letudja azzal, hogy saját pártját reklámozó golyóstollakkal, szatyrokkal, vödrökkel ajándékozta meg őket. Ezzel a népet lealacsonyító alamizsnázással együtt a mai politikuskárda abba az ábrándba is ringatja magát, hogy az ún. választópolgár már eleve olyan kretén, hogy ha elfogad egy pártlogóval, politikusképpel díszített, választási szlogennel mondanivalósított golyóstollat vagy szatyrot, attól máris annyira hálás is lesz, hogy biztos megszavazza az őt ajándékkal hülyítő pártot. Mi tagadás, Romániában van néminemű hatékonysága ennek a szavazatvadászó módszernek, így hát valamelyest érthető, ha egy politikus ekkora jelentőséget tulajdonít ezeknek a kampánybiszbaszoknak, amikkel a megfelelő időpontban szűrik kifele az emberek szemét. Mindemellett az újságíró talán nagyképűség nélkül tekintheti magát olyan tudatos választópolgárnak, aki politikai opcióját nem aszerint alakítja ki, hogy kitől mikor, milyen és mennyi golyóstollat kapott, még akkor is, ha Szabó Ödön velem szemben kimondatlanul is ennek ellenkezőjét inszINUÁLTA. Ami, lehet, hogy vicces, de én nem tudok nevetni rajta.

A fenti kis mini eszmefuttatásnak azért van itt és most helye, mert én is választási kampányok során jutok hozzá rengeteg ilyen pártgolyóstollhoz. És mivel újságíró számára az írószer olyan szükséges fogyóeszköz, mint náthásnak a papírzsebkendő – vagyis mindegy, hogy milyen, csak mindig legyen kéznél, hogy szükség esetén bármikor elő lehessen kapni –, ezért én sem szoktam senkitől rossz néven venni, ha golyóstollat ad, legyen az akár az EMNP, akár az RMDSZ, de tőlem lehet a Vatra Romaneasca is. Nem is beszélve arról, amikor csak úgy nálam maradnak a kölcsönkért írószerek, amelyeket elfelejték visszaadni. Az újságírónak ezt az írószerek iránt megnyilvánuló szelektív kleptomániáját szakmabeliek és empátiával rendelkező laikusok számára nem kell magyarázni. Igaz, egy politikus se nem szakmabeli, meg empátiája sincs, úgyhogy mi sem akadályozza meg abban,

A bűnös golyóstoll, avagy a politikusi elme otromba bája

Folytatás a 6. oldalról

hogy egy golyóstollból is politikai ügyet kreáljon. Egyébként pedig, ha egészséges elmével gondolkozó ember azt gondolja, hogy az újságíró megkorruptálódott, vagy leköteleződött annak a pártnak, amelyiknek a golyóstollára éppen ráakadt valamelyik zsebében, az valójában nem egészséges elmével gondolkodó ember, hanem politikus. Ugyanakkor meglehetősen aggályos azt feltételezni egy újságíróról (ha valóban újságíró, nem egy pártcsicska!), hogy még a saját munkáját is nehezítve olyannyira figyeljen a politikus érzékenységére, hogy még arra is ügyeljen, hogy milyen golyóstollat használ a jelenlétében, és például Szabó Ödönre való tekintettel, vagy tőle való félelmében ne jegyzeteljen egy eseményen, mert csak EMNP-s golyóstoll van nála. Ez viccnek is rossz. De legalább képet kapunk arról, hogyan képzei el Szabó Ödön sajtó és politika viszonyát.

És ha már idáig eljutottam, el kell árulnom, hogy a bűnös golyóstoll azon a találkozón akadt a kezem ügyébe, amelyen

Szabó Ödön és többek a váradi kabaré újraindításáról egyeztettek, és megegyeztek abban, hogy várják helyi szerzők vicces írásait. Az ötletgazdák azt szeretnék, ha újjászülne a helyi közéleti kabaré. Én fel is ajánlottam nekik, hogy a blogomról bármelyik írást felhasználhatják és átkabarésíthatják (a fenébe, ezzel is lebuktam, mert most meg az jön le, hogy RMDSZ-es vagyok!), ezúttal pedig a leendő szerzők figyelmébe ajánlom készséggel ezt az egyébként orwellinek vagy karkainak is beillő golyóstollas sztorit. Csak vigyázat, szerzők, milyen golyóstollat használnak! Mert lazaskodni, jelentéktelenségeknek nem jelentőséget tulajdonítani csak úgy és akkor lehet, ahogy és amikor azt Szabó Ödön helyesnek véli.

Persze ez is kész kabaré, csak nem vicces.

[Forrás: <http://papolok.blog.hu/2015/03/03>]

Közös autonómiaküzdelemre készül az EMNT és az SZNT

Közös autonómiaküzdelemre és „politikai önvédelemre” készül az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) és a Székely Nemzeti Tanács (SZNT) – jelentették be hétfőn közös kolozsvári sajtótájékoztatójukon a két szervezet vezetői. Tótkés László EMNT-elnök úgy vélte, a két tanács stratégiai szövetsége a romániai magyarság több szintű autonómiája integrált rendszerének a kialakítását szolgálja. Kijelentette, a politikai önvédelemre azért van szükség, mert a belügyminisztérium a közbiztonságot veszélyeztető fenyegetésnek tekinti az etnikai autonómia követelését, és mert bűnügyi kivizsgálás indult Izsák Balázs SZNT-elnök ellen a Székely szabadság napján 2014 március 10-én tartott marosvásárhelyi tiltakozás kapcsán.

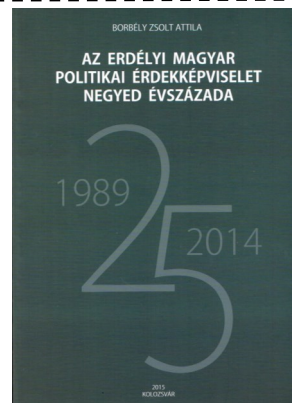

Izsák Balázs kijelentette, hogy az autonómiaküzdelem a romániai demokrácia elmélyítését célozza, és – amint az 1989-es romániai forradalom bizonyítja – a demokrácia követelését nem lehet leállítani hatósági fenyegetéssel. - MTI-

A közelmúltban jelent meg **Borbély Zsolt Attila** legújabb kötete. **Az erdélyi magyar politikai érdekképviselő negyed évszázada** című könyv a rendszerváltás utáni erdélyi magyar politikai eseményeket veszi számba és elemzi azokat, átfogó képet alkotva az elmúlt 25 év politikai történéseiről. A kötet nem más, mint a közelmúlt történelme, magába foglalja a kezdeti lelkesedés, a csalódások, kiútkeresések epizódjait.

A kötet a közeljövőben, országszerte, könyvbemutatókon lesz elérhető a nagyközönség számára.

Felhívás a kárpátaljai magyar nemzettársaink megsegítésére

Amint az közzismert, a kárpátaljai magyar közösség háborús helyzetbe került. Az országban az infláció soha nem tapasztalt méreteket öltött, és a súlyos szegénység sokak számára megtapasztalt valóság lett. A régióban a háború előtt is gyenge volt a gazdasági helyzet. A Kárpátalját megjárta erdélyi magyar emberek azzal szembesültek, hogy a Kárpát-medencében van egy magyarlakta régió, ahol az erdélyi körülményekhez képest is jóval nehezebb a megélhetés. Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) és a Székely Nemzeti Tanács (SZNT) pénzügyi adománygyűjtést kezdeményez a kárpátaljai magyarok megsegítésére. Az adományokat 2015. július 30-ig várjuk. Az összegyűlt pénzügyi adományokat a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség Jótékonyági Alapítványának adjuk át. Az Alapítvány a kárpátaljai magyar óvodás és iskolás gyermekek étkeztetésére fordítja a felajánlásokat.

Az adományokat az alábbi bankszámlára várjuk:

Bank: OTP Bank

számlatulajdonos: Asociația EMNT Egyesület

számlaszám: RO58 OTPV 2000 0034 5078 RO01

A számlára lejben lehet utalni, vagy az OTP bank fiókjában készpénzt befizetni. Utaláskor, befizetéskor kérjük feltüntetni: Kárpátalja.

Az Erdély-szerzte működő EMNT Demokrácia-központokban gyűjtőhelyeket hozunk létre, ahol a segíteni szándékozók szintén átadhatják pénzügyi adományaikat.

Az EMNT Érmihályfalvi irodájában (Republicii/Köztársaság utca 40. szám) várunk továbbá tartós élelmiszer adományokat is (elsősorban konzerveket, befőtteket, lisztet, cukrot, olajat). Az érmihályfalvi adományokat a debreceni FIDESZ szervezet adományával közösen fogjuk eljuttatni Kárpátaljára április végén.

Felhívás!

Több bejelentés érkezett, hogy bizonyos személyek megkeresnek érmihályfalvi és a környékbéli településen élő embereket az iránt érdeklődve, hogy rendelkeznek-e honosítási okirattal, amennyiben igen, felajánlják annak megvásárlását. Más személyek arról tettek bejelentést, hogy illetéktelenek valamilyen ürüggyel elkérték honosítási okiratukat majd eltulajdonították azt. Felhívjuk a tisztelt olvasóink figyelmét, hogy semmilyen körülmények között ne adják ki a kezükből a személyes irataikat, adataikkal visszaélhetnek sőt bűncselekményeket is elkövethetnek a nevükben. Amennyiben hasonló módon megkeresik önöket kérjük jegyezzék fel a gépkocsi rendszámát és értesítsék az Érmelléki EMNT iroda ügyintézőit a 0259-355552-es telefonszámon.

Farsangi és Nőnap buli

Idén sem maradhatott el a már jól bevált farsangi mulatság, melyre február 8-án kerítettünk sort. A nagy sikerre való tekintettel rögtön rádupláztunk és március 7-én a nőket is megünnepeltük. Mindkét alkalommal sikerült beszuszakolnunk csapataunkat az Ovi bárba,

mely jó választásnak bizonyult. Hogy miért „beszusakolni”? Teltház volt, hiszen a környező településekről is érkeztek

barátaink közül szép számmal: Szalacsról, Nagyváradról, legnépesebb tábor az érsemjéni volt, akik gondoskodtak a hangulat fokozásáról három muzikus személyében. Ezúton

is köszönjük nekik a közreműködést! Öröm volt látni, hogy ilyen szép számmal összegyűltünk és együtt ünnepelhettünk.

Rácz László-Levente és csapata gondoskodott arról, hogy a mulatozás közben senki se éhezzen, kétfogásos vacsorát rittyentve a vendégseregnek... A telet tehát hatékonyan elűztük –a mostani időjárást elnézve

talán túlságosan is-, jöhet a tavasz! És persze ezután is minden kedves érdeklődő, aki hasonló mókákból szeretné kivenni a részét.

Szerkesztő bizottság: Lapfelelős: Dr. Szilágyi Ferenc **Lapszerkesztők:** Czeglédi Júlia, Id. Szilágyi Ferenc

Tördelő szerkesztő: Molnár Zsolt **Kiadó:** Érmihályfalvi EMNT iroda, Köztársaság (Republicii) 40. szám

Tel: 0259-355552 **Email:** erintoujsag@gmail.com, ermihalyfalva@neppart.eu